

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Leandri Mojtić te Ljiljani Lijić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koju zastupa opunomoćenica [] uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatske pošte d.d. Zagreb, Ulica Frangeša Mihanovića 9, koju zastupa opunomoćenica [] radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 12. prosinca 2019., a objavljene 20. prosinca 2019.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/65, Urbroj: 376-04-19-4 od 25. srpnja 2019., kao neosnovan.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova upravnog spora, kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/65, Urbroj: 376-04-19-4 od 25. srpnja 2019., u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora [] ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: [] dok je u točki 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

Protiv osporavanog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog povrede pravila upravnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, u bitnom navodeći kako tuženik opravdava nezakonito postupanje Hrvatske pošte (u nastavku: HP) koja da obavlja necjelovitu poštansku uslugu prilikom druge dostave poštanskih pošiljaka i pri tom krši odredbu čl. 85. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku (ZUP) koji izričito propisuje da HP-a treba obavijestiti primatelja pismena da nakon neuspjele prve dostave određenog dana i sata bude na mjestu dostave (kućnoj adresi) radi preuzimanja pismena. Međutim, da umjesto toga, HP-a ispisuje obavijest o prispijeću pošiljke o tome da će

se druga dostava obaviti „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“, (roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena nakon neuspjele prve dostave), pa da je tako glede ove pravne stvari 17. rujna 2018. tužitelju dostavila obavijest o prispijeću predmetne pošiljke (prijemnog broja:), odnosno sudskog pismena kojeg je tužitelj zaprimio tek 25. rujna 2018. (drugog radnog dana nakon proteka roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena u poštanskom uredu), ubacivanjem u svoj poštanski sandučić.

Tužitelj nadalje navodi da pojam „određenog dana i sata“ koje propisuje Zakon nikako ne znači isto kao i pojam „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“ koje koristi HP-a, pa da je stoga jasno da HP-a krši čl. 85. st. 2. ZUP-a i obavlja necjelovitu poštansku uslugu. Nadalje navodi kako je tuženik u nemogućnosti da opovrgne očito kršenje čl. 85. st. 2. ZUP-a, prvo pokušao navođenjem i obrazlaganjem triju zakonskih propisa (čl. 85. st. 5. ZUP-a, čl. 37. Zakona o poštanskim uslugama (ZPU) i čl. 2. st. 2. toč. 21. ZPU-a) dokazati da je u ovoj pravnoj stvari HP-a navodno obavila cjelovitu poštansku uslugu, jer da u tom slučaju tuženik ne bi imao nadležnost za rješavanje spora između HP-a i tužitelja. Međutim, da se tužitelj poziva na članak 85. st. 5. ZUP-a, koji se odnosi na izvršenje osobne dostave na način da se u konačnici pismeno ubaci u poštanski sandučić primatelja i tvrdi da se isto nikako ne može poistovjetiti ili izjednačiti s cjelovitom (kompletnom) poštanskom uslugom, što tuženik diskretno pokušava učiniti tvrdeći da neprecizno označavanje vremena druge dostave ne predstavlja i obavljanje necjelovite usluge, odnosno dostave kako to nalaže čl. 85. st. 2. ZUP-a. Tužitelj citira i poziva se na odredbu članka 37. ZPU-a i čl. 2. stavak 1. točku 21. ZPU-a, te ističe da je sasvim suprotno tuženikovo tumačenje tog propisa prema kojem je poštanska usluga ona usluga koja se isključivo odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, pa budući da su svi navedeni elementi obavljani - sudsko pismeno je ipak (nekako) dostavljeno tužitelju - u ovoj pravnoj stvari se (navodno) radilo o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi. Tužitelj tvrdi da ta četiri navedena elementa (prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje) nisu jedina četiri elementa koji definiraju obavljanje poštanskih usluga, nego četiri možda najvažnija elementa, a da je ispisivanje Obavijesti o prispijeću pošiljke (što je službeni dokument HP-a), također sastavni dio obavljanja poštanske usluge. Nadalje navodi da je tuženik samovoljno i neovlašteno izuzeo HP od pošivanja čl. 85. st. 2. ZUP-a, tako da je na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke utvrdio kako zbog organizacije poštanskog posla u praksi, na kojeg utječu brojne druge nepredvidljive okolnosti nije moguće odrediti točan sat obavljanja druge dostave pismena (kojeg nalaže čl. 85. st. 2. ZUP-a), te da HP može sama određivati okvirno, na način da odredi jedan cijeli dio dana kada će obaviti drugu dostavu, dok je glede određivanja točno određenog dana za obavljanje druge dostave prihvatio nezakonitu formulaciju HP-a s druge stranice obrazloženja pobijane odluke po kojoj se zakonom utvrđeni pojam „određeni dan“ zamjenjuje pojmom iz poštanske prakse „dan nakon isteka roka od pet dana“.

U odnosu na točku 2. izreke osporavane odluke ukazuje na tvrdnju tuženika s treće stranice obrazloženja pobijane odluke prema kojoj tuženik nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a, međutim s kojom tvrdnjom se tužitelj ne slaže već ističe da je tuženik sukladno čl. 59. st.1. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok je čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge, pa tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim, pogotovo zbog činjenice kako je tuženik u jednoj svojoj ranijoj odluci Klasa: UP/I-344-08/18-02/79, Urbroj: 376-08-19-5 od 22. svibnja 2019. utvrdio da (ipak) može obaviti inspekcijski nadzor nad HP-om (označeni dio na trećoj stranici obrazloženja te odluke). Tužitelj predlaže poništenje osporavane odluke tuženika te da Sud tuženiku i HP, ovdje zainteresiranoj osobi, naloži postupanje po zakonskim propisima.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo kako smatra da je tužba neosnovana što detaljno obrazlaže u nastavku odgovora na tužbu. Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za

donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tom načelo zakonitosti iz čl. 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a, te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a.

Također navodi da je u konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik utvrdio kako je Hrvatska pošta u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a) i odredbi članka 85. ZUP-a. Da je u upravnom postupku koji se vodio pred tuženikom nesporno utvrđeno kako je Hrvatska pošta prvi pokušaj dostave izvršila 17. rujna 2019., a kako da tužitelj nije zatečen na adresi, da je tužitelju ostavljena Obavijest o prispjeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem se predmetna pošiljka može preuzeti te podatak o drugom pokušaju dostave nakon isteka roka za preuzimanje koji traje pet dana i to u prijedpodnevnim satima. Da je nakon protoka navedenog roka izvršen drugi pokušaj dostave 25. rujna 2018., a kako korisnik, ovdje tužitelj, ponovno nije zatečen na adresi, da je predmetna pošiljka uručena ubacivanjem u kućni kovčežić tužitelja.

Stoga, da je imajući u vidu navedeno, u postupku utvrđeno kako je HP postupio u skladu s postupkom koji je propisan odredbama čl. 85. ZUP-a te da je ugovorena poštanska usluga uručena izvršena u cijelosti. U prilog navedenom zaključku da govori i presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: 25 UsI-3283/17-13 kojom je potvrđeno rješenje tuženika Klasa: UP/I-344-08/17-02/31, Urbroj: 376-04-17-4 od 6. listopada 2017., a prema navedenoj presudi, koju je tuženik dostavio u prilogu, da se tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na ostavljanje propisane obavijesti o danu, te satu druge dostave smatra neosnovanim. Slijedom navedenog, a s obzirom na činjenicu da je u postupku utvrđeno kako je u prvom pokušaju dostave davatelj ostavio korisniku obavijest u kućnom kovčežiću, a u drugom pokušaju dostave ostavio pismeno u kućnom kovčežiću, s obzirom da korisnik nije zatečen na adresi, da se smatra da je HP obavila urednu dostavu ugovorne usluge u cijelosti.

Nadalje, tuženik ističe kako je sasvim pogrešno shvaćanje tužitelja prema kojem se poštanska usluga sastoji od drugih elemenata izuzev navedena četiri, a u prilog tome, osim odredbe čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a da govori i odredba članka 15. ZPU-a kojom je regulirana univerzalna usluga i kojom je jasno definirano koje poštanske usluge ista obuhvaća.

Da je navedenom odredbom propisano kako ista obuhvaća isključivo prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje, a isto da je prema dokumentaciji koja je priložena spisu, u konkretnom slučaju bilo i izvršeno od strane HP-a. U prilog navedenom zaključku, o tome da ispisivanje obavijesti ne predstavlja zaseban element poštanske usluge, da također govori i odredba članka 37. ZPU-a kojom je regulirano uručenje i prema kojoj da jasno proizlazi zaključak da je ispisivanje obavijesti o prispjeću samo jedan od načina uručjenja poštanske pošiljke, koji se obavlja samo u slučaju da uručenje nije moguće sukladno odredbama čl. 37. st. 1. do 4. ZPU-a.

U odnosu na tužbeni zahtjev tužitelja kako je pogrešna tvrdnja tuženika da isti nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a budući je tuženik sukladno odredbi čl. 59. ZPU-a nadležan za provođenje inspeksijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a dok je odredbom čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge zbog čega tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim, pogotovo zbog činjenice kako je tuženik u svojoj ranijoj odluci utvrdio da ipak može obaviti inspeksijski nadzor nad HP-om, tuženik je naveo kako tužitelj u tužbi pogrešno spaja dva različita postupka u jedan pa tako smatra da je njegov zahtjev koji se odnosi na poništavanje odluka HP-a, obvezivanje na zakonito poslovanje i postupanje prilikom dostave pismena sukladno odredbama čl. 85. st. 2. ZUP-a i na određivanje sankcija u slučaju daljnjeg nezakonitog postupanja dopušten, obzirom na odredbe čl. 59. i 56. ZPU-a.

Tuženik ističe kako su odredbom čl. 54. ZPU-a propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanjem spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama čl. 55. ZPU-a, iz koje jasno proizlazi kako se radi o dva zasebna postupka, tako da postupak inspekcijskog nadzora zasebno provodi poštanski inspektor i u slučaju da utvrdi povredu ZPU-a donosi rješenje. Međutim, da imajući u vidu da je predmetna pošiljka, nakon izvršena dva postupka dostave, uredno uručena tužitelju, da proizlazi kako je Hrvatska pošta postupila u skladu s odredbama ZPU-a, ZUP-a i Općih uvjeta te je tuženik zaključio kako, u konkretnom slučaju, nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita, radi čega je predložio da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Rješenjem ovog Suda poslovni broj 3UsI-417/19-5 od 7. studenog 2019. pozvana je zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb da sudjeluje u predmetnom upravnom sporu te joj je dostavljena tužba tužitelja s prilogima, kao i odgovor na tužbu tuženika na očitovanje, a sve u skladu s odredbom čl. 23. st. 5. i čl. 32. st. 1. i st. 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10,143/12,152/14,94/16 i 29/17, dalje ZUS-a).

Zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb dostavila je ovom Sudu odgovor na tužbu od 21. studenog 2019. u kojem je navela kako se u konkretnom slučaju radi o dostavi preporučene pošiljke broj: [] na temelju odredbe čl. 85. st. 2. ZUP-a koja je na uručenje zaprimljena 12.09.2018., međutim kako prilikom prvog pokušaja uručivanja dana 17.09.2018. korisnik, ovdje tužitelj, nije zatečen na adresi, to da je poštar putem elektroničkog komunikatora ispisao Obavijest o prispjeću pošiljke odgovarajućeg sadržaja.

Nadalje, a budući da tužitelj ni prilikom drugog pokušaja uručivanja nije zatečen na adresi, da je predmetna pošiljka tužitelju uručena dana 26.09.2018. godine i to ubacivanjem u poštanski kovčević.

Da iz navedenog i više je nego razvidno kako je HP, ovdje zainteresirana osoba, u konkretnom slučaju u cijelosti izvršila poštansku uslugu uručivanja predmetne pošiljke, slijedom čega da su prigovor i pritužba tužitelja odbijeni.

Zainteresirana osoba je također istakla kako su činjenično i pravno neosnovani navodi tužitelja da usluga uručivanja predmetne pošiljke nije u cijelosti izvršena, a sve iz razloga što u Obavijesti o prispjeću pošiljke nije naveden točan dan i sat kada će biti pokušana druga dostava, jer da je prema odredbi čl. 2. st. 1. toč. 21. Zakona o poštanskim uslugama poštanska usluga definirana kao usluga koja se odnosi na prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje iz čega proizlazi da su prilikom izvršenja usluge u konkretnom slučaju ispunjeni svi zakonom definirani elementi poštanske usluge.

Pri tom, zainteresirana osoba ističe kako ispisivanje obavijesti samo po sebi predstavlja jedan od načina uručivanja, a ne i zaseban element poštanske usluge.

Također je navela kako se postupak inspekcijskog nadzora provodi radi ispitivanja da li pružatelj poštanske uslugu istu obavlja sukladno Zakonu o poštanskim uslugama i aktima Svjetske poštanske unije i drugih međunarodnih ugovora te da su pri tom dužnosti i ovlaštenja tuženika u postupku inspekcijskog nadzora propisani odredbom čl. 60. Zakona o poštanskim uslugama te da je istom predviđen nadzor pružanja poštanskih usluga, a eventualno donesene odluke u tako provedenom postupku da nisu od utjecaja na prethodno pokrenute pojedinačne postupke koji se vode po prigovorima korisnika. Stoga, da je nejasno kakvog bi utjecaja provedeni inspekcijski nadzor imao na predmet ovog postupka, a s tim u vezi i na predmet postupka koji je već proveden kod tuženika, te je predložila da Sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja.

Na ročištu održanom pred ovim Sudom 20. prosinca 2019. stranke su ustrajale u svojim do sada iznijetim navodima kako u tužbi, tako i u odgovoru na tužbu.

Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, kao i dostavljenom spisu tuženog tijela koji je ovom Sudu dostavljen uz odgovor na tužbu i svih isprava koje su istom priložene, te je zaključio raspravljanje u predmetnom upravnom sporu.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Članak 37. sadrži odredbe o uručanju poštanskih pošiljaka, pa je tako stavkom 1. istog članka propisano da se poštanske pošiljke, osim pošiljaka iz stavka 2. ovoga članka, uručuju osobno primatelju, zakonskom zastupniku ili opunomoćenoj osobi, dok je stavkom 2., propisano da se obične poštanske pošiljke uručuju, u pravilu, ubacivanjem u kućni kovčežić.

Stavkom 4., istog članka, je propisano da iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ako poštansku pošiljku nije moguće uručiti osobama iz stavka 1. ovoga članka, pošiljka se uručuje odraslom članu kućanstva, osobi stalno zaposlenoj u kućanstvu ili poslovnoj prostoriji primatelja, ili ovlaštenoj osobi u poslovnoj prostoriji pravne ili fizičke osobe gdje je primatelj stalno zaposlen.

Stavkom 5., istog članka, je propisano da ako uručenje nije moguće u skladu s odredbama stavaka 1. i 4. ovoga članka, primatelju se u kućnom kovčežiću ostavlja obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke. Ako primatelj u navedenom roku ne preuzme pošiljku, davatelj usluga pošiljku vraća pošiljatelju.

Stavkom 6., istog članka, je propisano da ako je primatelju ili osobi ovlaštenoj za primitak pošiljke ostavljena obavijest u skladu sa stavcima 3. i 5. ovoga članka, nadnevak ostavljanja obavijesti u tom se slučaju smatra nadnevkom uručjenja pošiljke.

Člankom 1. stavkom 2. Pravilnika o obavljanju univerzalne usluge (Narodne novine, broj: 41/13, dalje Pravilnik) je propisano da se odredbe ovoga pravilnika primjenjuju na davatelja univerzalne usluge u unutarnjem i međunarodnom poštanskom prometu, ako aktima Svjetske poštanske unije nije drukčije određeno.

Člankom 2. toč. 6. Pravilnika je propisano da je davatelj univerzalne usluge: davatelj poštanskih usluga koji obavlja univerzalnu uslugu sukladno odredbama Zakona o poštanskim uslugama, dok je točkom 7. propisano da je korisnik poštanskih usluga: pravna ili fizička osoba koja se koristi poštanskim uslugama kao pošiljatelj ili primatelj poštanske pošiljke.

Članak 34. Pravilnika sadrži odredbe o uručanju pošiljaka pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da u uručenje poštanskih pošiljaka na kućnu adresu ili u prostorije svake fizičke ili pravne osobe, u okviru obveze obavljanja univerzalne usluge, davatelj univerzalne usluge obavlja svakog radnog dana, osim u slučajevima koji su propisani ovim pravilnikom.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da se pod uručjenjem poštanske pošiljke na kućnu adresu ili u prostore svake fizičke ili pravne osobe smatra:

- uručenje poštanske pošiljke primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke, sukladno Zakonu,
- ubacivanje pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za obične poštanske pošiljke,
- ubacivanje obavijesti o prispjeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za preporučene pošiljke, pošiljke s označenom vrijednosti i pakete te pošiljke koje zbog svojih dimenzija ili oblika nije moguće ubaciti u kućni ili skupni kovčežić, u slučaju kada se uručenje

nije moglo obaviti osobno primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke, sukladno Zakonu,

- uručenje primatelju ili ubacivanje obavijesti o prispjeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić, za pakete u mjestima gdje nije organizirana dostava paketa.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da je za pošiljke za koje je primatelju ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke davatelj univerzalne usluge obvezan u razumnom roku omogućiti uručenje putem elementa poštanske mreže koji je dostupan primatelju pošiljke.

Nadalje članak 85. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09, dalje ZUP-a) sadrži odredbe o osobnoj dostavi pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da se dostava obavlja osobno naslovljenoj osobi kad od obavljanja dostave počinje teći rok koji se ne može produžiti ili kad je takva dostava propisana (osobna dostava).

Stavkom 2., istog članka, je propisano da kad se naslovljena osoba ne zatekne na mjestu dostave, dostavljač će u poštanskom sandučiću ili pretincu ili kod osobe zatečene na mjestu dostave ostaviti pisanu obavijest da u određeni dan i sat bude na mjestu dostave radi primanja pismena i gdje do toga dana sama može podići pismo.

Stavkom 3., istog članka je propisano ako dostavljač u naznačeno vrijeme ne pronađe naslovljenu osobu ili ako ona odbije primiti pismo, dostavljač će ostaviti pismo u njezinom poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu. Na dostavnici uz ostavljeno pismo dostavljač će naznačiti razlog takve dostave, dan i sat kad je ostavio pismo i potpisati se.

Stavkom 4., istog članka, je propisano kad dostavljač prilikom pokušaja dostave sazna da postoje razlozi zbog kojih pismo uopće nije moguće uručiti naslovljenoj osobi, pismo će vratiti pošiljatelju uz naznaku razloga zbog kojih pismo nije moguće dostaviti.

Stavkom 5., istog članka, je propisano da se dostava se smatra obavljenom danom uručnja, odnosno danom kad je pismo ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismo.

Iz podataka spisa razvidno je da je Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM), ovdje tuženik, 3. travnja 2019. zaprimila zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga [redacted] (dalje: korisnik), ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb, (dalje: HP), u vezi s rješavanjem prigovora zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge prilikom druge dostave pismovne pošiljke jer da HP namjerno i sustavno krši odredbe čl. 85. st. 2. ZUP-a jer da je na predmetnoj obavijesti o prispjeću pošiljke HP-a navedeno da će se druga dostava obaviti „nakon isteka roka u prijedodnevni satima“ (roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena nakon neuspjele prve dostave).

Nadalje, iz podataka spisa razvidno je kako je tužitelj prošao postupak rješavanja prigovora pri davatelju usluge u skladu s odredbom čl. 54. ZPU-a.

Iz dostavljenog očitovanja HP i preslika dokumentacije proizlazi da je tužitelju 17. rujna 2018. pokušana dostava preporučene pošiljke broj: [redacted] kojom prilikom tužitelj nije zatečen na adresi, te je tužitelju ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem predmetnu pošiljku može preuzeti, a u kojoj obavijesti je navedeno da će drugi pokušaj dostave biti nakon isteka roka od 5 radnih dana od dana ostavljanja obavijesti u prijedodnevni satima.

Obzirom da predmetna pošiljka nije preuzeta u ostavljenom roku, druga dostava je pokušana 25. rujna 2018., što je razvidno i kao nesporno utvrđeno iz digitalne dostavne knjige koja je priložena spisu tuženika, a kojom prigodom tužitelj ponovno nije zatečen na adresi, slijedom čega je predmetna pošiljka tužitelju uručena ubacivanjem u kućni kovčežić, a koje činjenice među strankama nisu sporne.

Prema naprijed citiranoj odredbi članka 85. stavku 5. ZUP-a dostava se smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kad je pismeno ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismeno.

Upravo ova činjenica izvršenja dostave sukladno odredbi članka 85. stavku 5. ZUP-a je odlučna za ocjenu osnovanosti zahtjeva tužitelja u postupku iz članka 55. Zakona o poštanskim uslugama, a time i za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva za poništenje odluke tuženika, odnosno ocjenu zakonitosti točke 1. izreke odluke tuženika.

Imajući u vidu navedeno, pravilno je tuženik u obrazloženju osporavane odluke naveo da je HP postupila sukladno odredbi članka 85. ZUP-a i da je ugovorena usluga uručenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti, jer je tužitelju pismovna pošiljka uručena ubacivanjem u kućni kovčežić, čime je ostvarena temeljna svrha dostave u upravnom postupku, a to je predaja pismena osobi kojoj je pismeno namijenjeno, odnosno da je ugovorena usluga uručenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti.

Ovaj Sud u cijelosti prihvaća obrazloženje tuženika da je prilikom razmatranja same mogućnosti određivanja točnog određenog sata druge dostave, uzeo kao opravdane okolnosti navedene od strane HP-a, a koje se odnose na samu prirodu organizacije poštanskog posla u praksi, na koju nesporno utječu i brojne druge nepredvidive okolnosti, kao što su količina poštanskih pošiljki određenog dana, koju nije moguće sa sigurnošću odrediti pet dana unaprijed, prometni uvjeti određenog dana, kao i sam rad sa strankama na terenu, koje također nije moguće predvidjeti, već isto ovisi od slučaja do slučaja. Stoga su navedeni razlozi utjecali na uspostavu prakse prema kojoj se vrijeme druge dostave sudskih pismena određuje okvirno, na način da se odredi dio dana u kojem će se predmetna dostava izvršiti. Pri tome je potrebno naglasiti kako je korisniku ostavljena mogućnost, da u razdoblju do druge dostave, pismeno podigne u naznačenom poštanskom uredu.

U odnosu na navedeno, ovaj Sud upućuje na izraženo pravno shvaćanje Europskog suda za ljudska prava izraženo u predmetu Buhagiar protiv Malte (odluka o nedopuštenosti) br.47711/99 od 10. veljače 2000. u kojoj je ESLJP smatrao propustom dužne pažnje i to što stranka kojoj je ostavljena odgovarajuća obavijest nije podignula pismeno u poštanskom uredu.

Slijedom navedenog, tuženik je pravilno postupio kada je odbio zahtjev korisnika, ovdje tužitelja, kao neosnovan.

Prema ocjeni Suda, kako je tuženik na temelju nesporno utvrđenog činjeničnog stanja, a nakon provedenog postupka, odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga podnesenog zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge, pravilno je utvrdio da u konkretnom slučaju ne postoje zakonske pretpostavke za utvrđivanje odgovornosti HP prema članku 56. ZPU-a, te je zahtjev odbacio pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a, budući da je pravilno ocijenjeno da je HP obavila cjelovitu uslugu, a vezano za primjenu članka 54. stavka 1. ZPU-a, što svakako ne znači da tuženik nije nadležan provoditi postupke inspeksijskog nadzora sukladno članku 59. ZPU-a. U tom smislu, Sud ističe da osporavana odluka tuženika u točki 2. izreke nije u suprotnosti s ranijom odlukom tuženika od 22. svibnja 2019., jer je i u toj odluci tuženik istaknuo da vezano za ostavljene obavijesti ne može odlučivati u postupku iz članka 55. ZPU-a, već kroz postupke inspeksijskih nadzora, dakle u zasebnom postupku.

S obzirom na izneseno Sud je ocijenio neosnovanim navode tužitelja iznesene u tužbi, te isti navodi nisu od utjecaja na drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu, budući je osporena odluka tuženika donesena na temelju pravilno utvrđenog relevantnog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredbi Zakona, pri čemu nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari. Slijedom naprijed navedenih nespornih utvrđenja valjalo je na temelju odredbe čl. 57. st. 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan te odlučiti kao u točki I. izreke.

Odredbom članka 79. stavkom 4. ZUS-a propisano je da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Ako stranka djelomično uspije u sporu, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da se troškovi raspodijele razmjerno uspjehu u sporu.

Opunomoćenica tuženika na ročištu je popisala i zatražila materijalni trošak pristupa na ročište koji se sastoji od troškova autoceste na relaciji Zagreb – Split – Zagreb, troškove goriva i troškove smještaja u hotelu 2 noći po 363,00 kune, o kojim materijalnim troškovima se obvezala Sudu dostaviti dokaz u roku od 3 dana, a najkasnije do dana objave presude.

Prema odredbi članka 8. stavka 2. Pravilnika o porezu na dohodak (Narodne novine, br. 10/17, u daljnjem tekstu: Pravilnik), koji je stupio na snagu 4. veljače 2017., izdaci za službena putovanja (dnevnice, naknade prijevoznih troškova, naknade korištenja privatnog automobila u službene svrhe, troškovi noćenja, i drugo) obračunavaju se na temelju urednog i vjerodostojnog putnog naloga i priloženih isprava kojima se dokazuju izdaci i drugi podaci navedeni na putnom nalogu.

Stoga, a kako opunomoćenica tuženika Sudu nije dostavila dokaze o učinjenim materijalnim troškovima kako je to propisano naprijed citiranom odredbom čl. 8. stavka 2. Pravilnika o porezu na dohodak, pored činjenice da je tuženik uspio u sporu, to je valjalo zatraženi trošak odbiti te odlučiti kao pod točkom II. izreke.

U Splitu 20. prosinca 2019.

S U D A C

Leandra Mojtić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda za Visoki upravni sud, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje presude.

Za točnost otisak 43 ovlaštenj službenik

